

Efter denne almindelige Bemærkning om Udvalgets Opfattelse af Lovudkastet i det Helse, skal det knytte enkelte Bemærkninger til dets enkelte Bestemmelser.

Naar det saaledes foreslaaes at udelade første Afsnit af § 4, saa seer det; fordi den deri indeholdte Udtalelse om Amtsraadets Stilling som det overordnede Raad i sin Almindelighed allerede findes i § 3, og i sin nærmere Udvikling først finder sin rette Plads i den 18de og følgende Paragrapher. Forsaavidt deri forøvrigt tales om Amtsraadets „Afgjørelse“, tør det ikke oversees, at derunder maa være indbefattet tvende heelt forskjellige Ting: Stadsfæstelsen af de af det underordnede Raadtagne Beslutninger, som først derved erholde Retsskyldighed; og den Paakjendelse, som andre i og for sig gyldige Beslutninger kunne undergives ved at paaanføres, — og forsaavidt deri tillægges Amtsraadet „Tilfynet“ med Communerne, maa det bemærkes, at dette haade efter Sagens Natur og Grundlovens Bud tilkommer Staten, og altsaa maa udøves gennem dennes Embedsmænd. Men især har Udvalget fundet det betydningsfuldt ved almindelige og temmelig spævendende Begrebsbetegnelser at bestemme, at „visse“ Bestyrelsesgrene herefter skulle overgaae til Amtsraadet, hvilket derved efter ophyses ved 3 Exempler. („Saaledes skulle“ o. s. v.), hvorved det altsaa kunde synes overladt til Fortolkningen at afgjøre, om bestaaende Institutioner skulde vedblive at bestaae. I det Udvalget derfor har foreslaaet en noget forandret Redaction, skal det med Hensyn til en af de Tilføjninger, det tilraader, bemærke, at det formeentlig er stemmende med hele den nyere Lovgivnings Udvikling at lade Stiftet mere og mere blive en reent kirkelig Inddeling; og derimod i alle verdslige Anliggender at lade Amtet træde i sammes Sted; og at visse Stiftsøvrigheden nu underlagte Stiftelser med deres ofte betydelige Midler formeentlig ville kunne udrette mere Gavn, naar de henlægges under en nærmere liggende Bestyrelse. Udvalget har dog troet at maatte udtrykke dette med stor Forsigtighed, for ikke at udsætte sig for at træde bestaaende Rettigheder for nær.

Den i § 6 indeholdte Opregning af fælles Afgifter har Udvalget meent at burde fuldstændiggjøre, for at det af selve Loven klarligen kan sees, hvilke Gjenstande der herefter skulle henhøre til Amtskassen og saaledes være fælles for By og Land. Dette turde være saa meget mere henfigtsmæssigt, som den omfattende Bestemmelse i § 6 Litra e. kun er udtrykt ved en Henvisning til en tidligere Lovbestemmelse, hvortil man forjæves vil søge en saadan Opregning, da den forudsætter Indholdet som givet ved en Række af ældre Bestemmelser, som deri ikke engang nævnes; — ligesom det først er ved en saadan udkommende Optælling (hvortil Materialet iøvrigt findes i Lovudkastets Motiver), at Amtsraadets Budget og Regnskabsvæsen vil kunne erholde sit nødvendige Grundlag. Udvalget har herved tillige fundet Leilighed til at foreslaae flere tildeels ikke uvigtige Forandringer i de Forhold, som berøres af disse Spørgsmaal. Som saadanne skal Udvalget navnlig gjøre opmærksom paa:

- a) at Bidragene til den almindelige Veikasse, som i Henhold til Statsbudgettet udskrives og anvendes af Regjeringen uden nogen Medvirkning fra Amtsraadets Side, udgaae af al Forbindelse med Amtsfonden, da det formeentlige Motiv herfor — den Indflydelse, samme ifølge Frdg. af 29de September 1841 § 25, jfr. § 17 c. og d., kunde faae paa Amtsvestgifternes Maximum — nu fuldstændigen er bortfaldet, og dermed Grunden til, at Amtsrepartitionsfonden skulde staae i Forstud for disse ofte betydelige Beløb;
- b) at Skarpretterens Løn overgaaer som et Statsanliggende paa Statsbudgettet og altsaa ikke længere tilveiebringes ved en Extraudskrivning paa Landdistricterne og Kjøbstæderne, som haade ved sin Egenhed og ved sit Niemod synes mindre passende;
- c) at den Ubillighed hæves, som hidtil har bestaaet derved, at de ikke grundforbedrede Landeveies Vedligeholdelse som et Natu-
ralhøveri har paahevilet de Sogne, gennem